

[Anne Grete Holmsgård]

er ændringsforslag fra ministeren, hedder det:

»Amtsrådets godkendelse efter § 3, stk. 2, kan dog inden 4 uger efter afgørelsens meddelelse påklages til miljøstyrelsen af den, til hvem afgørelsen er rettet, vedkommende kommunalbestyrelse, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund og enhver dambruger, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald.«

Det tilsagn blev givet den 11. december, så enten må hr. Lohmann huske dårligt, eller også har han sovet.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet afviser ethvert forsøg på yderligere at begrænse landmændenes ret til at foretage dræning af deres vandlidende arealer. Fremskridtspartiet har i øvrigt altid været modstander af, at der ydes tilskud til landmændene til at foretage dræningsarbejder. Debatten om den påståede okkerforurening, sammenholdt med de tilskud, der er blevet ydet til dræningsarbejder i mange år, er efter vor opfattelse et godt eksempel på, at fremskridtspartiet har ret i det, vi har sagt.

Der er jo ikke meget fornuft i at yde en masse tilskud, som – det er jeg ganske enig i – ganske givet medfører, at der bliver foretaget dræningsarbejder, som ellers ikke ville være foretaget, hvis landmanden alene skulle se på, hvad der var rentabilitet i, hvad der var lønsomt. Så har man reelt selv skabt det påståede problem med okkerforureningen. Hvis man lader landmændene selv afgøre det og lader dem betale, hvad det koster, så vil der kun blive drænet på de arealer, hvor der er rentabilitet i det. Så vil der ikke blive drænet mere, end der er gjort i mange år, og så vil der heller ikke være en større okkerforurening, end der har været i mange år.

Altså alle de problemer, man nu forestiller sig der er med okkerforurening osv., har man selv skabt herinde i folketinget.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal starte med at sige tak til fru Lone Dybkjær og egentlig også, lidt overraskende, til hr. Ove Jensen.

Hvis jeg skal starte med argumentationen for takken til hr. Ove Jensen, vil jeg sige, at det faktisk er en del af det, der ligger bag

ved vores lovforslag. Det er nemlig således, at i forbindelse med behandlingen af det lovforslag, ministeren kom med, og i forbindelse med behandlingen af det midlertidige lovforslag, som et flertal gennemtvang i december måned, fik vi nogle svar, der klart og tydeligt viste, at der ingen lønsomhed er i at foretage dræning inden for visse arealer, medmindre man får de tilskud, der er tale om. Derfor er vort lovforslag i det væsentligste fri for den slags tilskud, men vi finder, det kan være nødvendigt i forbindelse med dræninger, der udleder okker i øjeblikket, at kræve rensning. Det er oplagt, at man, i det øjeblik det er tilfældet, vil ændre de forudsætninger, disse dræninger er foretaget under, og dér åbner vi så en mulighed for tilskud.

Så vil jeg godt sige lidt generelt om, hvorfor dette lovforslag er blevet fremsat. Det kan også være et svar til en del af de ordførere, der unægtelig forholder sig lidt dristigt skråsikkert til, hvad der ligger her på bordet.

Da et flertal herinde i december måned væltede miljøministerens okkerlovforslag og skrev en tillægsbetænkning over det forslag, som blev betegnet som et moratorieforslag, var det selvfølgelig klart en forventning, at der fra ministerens side skulle komme et udspil i overensstemmelse med de principper, som var nedfældet i tillægsbetænkningen. Det var helt oplagt.

Nå, vi holdt juleferie, og det er klart, at en minister lige skal have tid til at sunde sig oven på sådan en, som vi kom stikkende med dér – meget lidt julegaveagtigt i december måned. Så blev det januar, og så blev det februar, og da må jeg indrømme, at vi i socialistisk folkeparti begyndte at overveje, hvornår der skulle ske noget. Vi gjorde det, at vi startede med at udarbejde et sæt principper for, hvorledes vi kunne forestille os at en sådan lov om bekæmpelse af okkerforurening kunne se ud. Dernæst udarbejdede vi et lovforslag, og det blev så fremsat.

Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på – jeg håber ikke, jeg bryder nogen god skik i folketinget – at det radikale venstre og socialdemokratiet har været bekendt med hvert et skridt, vi har taget til og med denne fremsættelse, som skete den 29. marts i år. Det har været muligt for hr. Lohmann at diskutere dette forslag med os.

Og hvad gør hr. Lohmann så? Han indgår et forlig med miljøministeren om lovforslag